

در آستانه سالگرد قیام مردم ایران 5 زندانی در زندان رشت به دار آویخته شدند

چهارشنبه ۵ خرداد ۱۳۸۹ - ۲۶ می ۲۰۱۰

فعالین حقوق بشر و دموکراسی گزارش داده اند

روز دوشنبه 3 خرداد ماه حوالی ساعت 05:00 پنج زندانی در پشت بهداری زندان رشت به دار آویخته شدند. یکی از اعدام شدگان روز دوشنبه زن و 4 نفر دیگر مرد می باشد. هنوز از هویت و علت اعدام شدگان خبری در دست نیست. خبر اعدام این 5 نفر در سطح شهر رشت بین مردم انتشار یافته است.

علیرغم اینکه چند روز از اعدام این پنج نفر می گذرد ولی هنوز قوه قضائیه و رسانه های حکومتی سکوت را پیشه کرده اند و از انتشار خبر اعدام این 5 نفر خوداری می کنند.

به نظر می آید که قوه قضائیه بدلیل خشم مردم ایران و اعتراضات گسترده جهانی نسبت به اعدام ها که هدف از آن ایجاد جو رعب و وحشت در آستانه سالگرد قیام مردم ایران شیوه اعدام مخفیانه را در پیش گرفته اند.

حمیده فرج زاده (پینار) بازداشت شد

چهارشنبه ۵ خرداد ۱۳۸۹ - ۲۶ می ۲۰۱۰

حمیده فرج زاده (پینار) فعال شناخته شده زن آذربایجانی امروز چهارم خرداد 1389 در ارومیه بازداشت شد.

به گزارش سانا از ارومیه ماموران اداره اطلاعات این شهر این مدافع حقوق زنان آذربایجان را هنگام خروج از خانه ساعت 11:45 بازداشت و منزل پدری ایشان مورد تفتیش قرار گرفت. در جستجوی خانه که تا ساعت 2:30 ادامه داشت، تمام کتابها، سی دی ها و هر کاغذی که روی آن چیزی به زبان ترکی نوشته شده بود را با خود بردند.

خواهر کوچک ایشان(آیسان) وقتی که دفتر خاطرات خود را در بین وسایل ضبط شده می بیند، در پاسخ به اعتراض خود این جواب را میگیرد که " همه چیز از خاطره نوشتن به زبان ترکی شروع می شود."

در حین بازرسی خانه که توسط چهار مامور اطلاعاتی انجام می شد ماموران خانم فرجزاده را به خیانت به دولت و ملت محکوم میکردند.

ماموران اطلاعاتی گفته اند که خانم فرجزاده به تبریز منتقل خواهد شد و زودتر از یک هفته آزاد نخواهد شد. لازم به ذکر است که ماموران هنگام ورود به خانه مجوز نشان ندادند، اما بعدا در حین جستجوی منزل یکی را ماموران که مجوز در دست داشته به آنها اضافه شده است.

حمیده فرج زاده فارغ التحصیل از دانشگاه علوم پزشکی ایران، فعال سابق دانشجویی و از فعالان شناخته شده زن هم در عرصه حقوق ملی و هم در عرصه حقوق زنان می باشد.

انتشار اسامی و اطلاعات مربوط به ۴۷۰ زندانی سیاسی در زندانهای سراسر ایران | رهانا

سه شنبه ۲۸ اردیبهشت ۱۳۸۹ - ۱۸ می ۲۰۱۰
خبرگزاری رهانا اسامی و اطلاعات مربوط به ۴۷۰ زندانی در زندانهای سراسر ایران را تا کنون جمع آوری کرده است.

رهانا: حضور انبوه زندانیان سیاسی در زندانهای مختلف ایران یکی

از بزرگ‌ترین موارد نقض حقوق بشر است که همواره مورد اعتراض سازمان‌های داخلی و بین‌المللی حقوق بشر قرار گرفته است. زندانیانی که تنها به خاطر اندیشه و انتقاد و اعتراض خود در زندان هستند و از حقوق اولیه خود در موارد متعدد محروم مانده‌اند.

گزارشگران و فعالان حقوق بشر ایران در راستای حمایت خود از این زندانیان از ابتدای اعلام موجودیت خود بر لزوم حمایت از زندانیان سیاسی و اطلاع‌رسانی در مورد وضعیت آنان تلاش و همت مضاعفی داشته است و همواره نسبت به نقض حقوق آنان معترض بوده است. «دفتر پیگیری زندانیان سیاسی» که به صورت روزانه به روز رسانی می‌شود به طور مداوم و مستمر اخبار زندانیان سیاسی در ایران را رصد کرده و با جمع‌آوری اطلاعات مربوط به آنان، وضعیت‌شان را پیگیری می‌کند.

هم‌اکنون در قسمت «دفتر پیگیری زندانیان سیاسی» خبرگزاری ره‌انا، اسامی ۴۷۰ زندانی سیاسی که در ۲۵ زندان مختلف کشور زندانی هستند آمده است. از این تعداد ۲۶۸ زندان در حال حاضر با محکومیت روبه‌رو بوده و بقیه در زندان در بلاتکلیفی به سر می‌برند.

زندانیان کرد با داشتن ۱۲۰ زندانی در زندان‌های مختلف کشور، بیشترین آمار را دارا هستند. ۱۰۱ فعال سیاسی، ۵۹ فعال دانشجویی، ۴۹ روزنامه‌نگار و وبلاگ‌نویس، ۴۲ تن از اقلیت‌های مذهبی که عمدتاً بهاییان هستند، در رتبه‌های بعدی از این آمار نقض حقوق بشر قرار می‌گیرند.

زندان اوین با داشتن ۱۶۸ زندانی سیاسی که آمار واقعی آن به مراتب بیشتر از این است، در مقام اول داشتن زندانی سیاسی در میان دیگر زندان‌های ایران قرار می‌گیرد. زندان مرکزی ارومیه با ۳۴ زندانی، زندان مرکزی سنندج با ۳۳ زندانی و زندان رجایی‌شهر با ۲۸ زندانی، دیگر زندان‌هایی هستند که بیشتر آمار زندانیان سیاسی را دارا بوده و شناسایی شده‌اند.

در بین زندانیان ۳۹ زندانی سیاسی زن دیده می‌شود که عمدتاً در شرایط بسیار سختی به سر می‌برند. همچنین در بین زندانیان ۲۸ فعال سیاسی و مدنی با حکم اعدام روبه‌رو بوده که آمار بسیار بالایی است و با توجه به عملکرد دستگاه قضایی در طی ماه‌های گذشته بیم اعدام آنان هر لحظه می‌رود.

از بین این ۴۷۰ زندانی از ۱۳۴ زندانی اطلاعات کافی و جامع در

اختیار نداریم و در موارد بسیاری اطلاعاتی کمی از آنان در حد اسم و نام و زندان‌شان می‌دانیم و در واقع «نیازمند اطلاعات بیشتر» از آنها هستیم که از این بابت روی کمک تمامی فعالین حقوق بشر و گروه‌ها و روزنامه‌نگاران و شهروندان حساب می‌کنیم.

هفته‌ی گذشته در نهایت تاسف نام پنج زندانی سیاسی به نام‌های فرزاد کمانگر، شیرین علم‌هولی، مهدی اسلامیان، علی حیدریان و فرهاد وکیلی به خاطر اعدام شدنشان از لیست ما خارج شد، امیدوارم تمامی عزیزانی که در این لیست هستند به خاطر آزاد شدنشان از لیست ما خارج شده و در کنار خانواده‌هایشان باشند.

لازم به یادآوری است که این لیست کامل نیست و به خاطر نداشتن اطلاعات در مورد زندانیان، تمامی آنان را در سراسر ایران دربر نمی‌گیرد، امید است به کمک همه‌ی این عزیزان این لیست کامل‌تر شود و هدف و آرزوی‌مان نبودن هیچ کس به خاطر عقیده و اندیشه‌اش در زندان است.

برای دیدن اسامی و اطلاعات بیشتر به بخش [دفتر بیگیری زندانیان سیاسی](#) مراجعه کنید.

دبیرخانه مجموعه فعالان حقوق بشر در ایران

یکشنبه ۲۶ اردیبهشت ۱۳۸۹ - ۱۶ می ۲۰۱۰

شرح چگونگی اجرای حکم اعدام پنج زندانی سیاسی مجموعه فعالان حقوق بشر در ایران، حسب وظیفه و رسالت خود در حوزه‌ی اطلاع‌رسانی نقض حقوق بشر و حسب خواست تعدادی از خانواده‌های جان باختگان، تحقیقات میدانی خود را که از مجموع زندانیان و شاهدان در خصوص چگونگی اجرای حکم اعدام ۵ زندانی سیاسی و به قصد ارسال به سازمان‌های مدافع حقوق بشر جمع‌آوری شده است منتشر می‌کند.

خبرگزاری هرانا - مجموعه فعالان حقوق بشر در ایران، حسب وظیفه و رسالت خود در حوزه ی اطلاع رسانی نقض حقوق بشر و حسب خواست تعدادی از خانواده های جان باختگان، تحقیقات میدانی خود را که از مجموع زندانیان و شاهدان در خصوص چگونگی اجرای حکم اعدام ۵ زندانی سیاسی و به قصد ارسال به سازمان های مدافع حقوق بشر جمع آوری شده است منتشر می‌کند. امید است این گزارش که فارغ از محدودیتهای بسیار امنیتی و ارتباطی سعی شده فارغ از مسایل عقیدتی کمترین رویدادها نیز در آن حذف نشود؛ به تنویر افکار عمومی کمک نماید.

در اولین قدم از اجرای این احکام، زندانی سیاسی، مهدی اسلامیان در ساعت ۱۰ صبح روز ۱۸ اردی بهشت ماه تحت عنوان نقض حکم و لزوم حضور در بخش اجرای احکام زندان رجایی شهر کرج از بند ۱ محل استقرار خود خارج و سپس به یگان حفاظت انتقال آماده برای اعزام ایشان به زندان اوین، تحویل داده شد.

نامبرده حوالی ظهر بدون طی قرنطینه، در حالی که برای چندمین بار درخواست تلفن به خانواده خود را داشت، مستقیماً به یکی از سلول های انفرادی بند ۲۴۰ زندان اوین منتقل شد.

ساعت شش و نیم عصر همان تاریخ ابتدا علی حیدریان از هواخوری سالن ۶ و سپس فرزاد کمانگر تحت عنوان احضار به بند ۲۰۹ در حالی که تلفن های زندان اوین از ساعت چهار عصر قطع شده بود از کتابخانه اندرزگاه ۷ این زندان به بند ۲۴۰ منتقل شدند.

فرهاد وکیلی نیز از بند ۳۵۰ زندان اوین تحت عنوان احضار به بند امنیتی ۲۰۹ در عصر همان روز خارج و به سلول های انفرادی بند ۲۴۰ زندان اوین منتقل شد.

هم چنین شیرین علم هولی، دیگر زندانی سیاسی این زندان نیز غروب همان روز از بند ۳ نسوان تحت عنوان سوال و نقص پرونده و نهایتاً احضار به بند ۲۰۹ خارج و به بند ۲۴۰ این زندان منتقل شد.

به گواه شاهدان پس از جمع شدن زندانیان سیاسی مذکور در بند ۲۴۰ و در زمانی که تقریباً محرز شده بود که اجرای حکم اعدام این زندانیان مدنظر است، از حدود ساعت یازده شب در موارد متعددی صدای بلند آواز خواندن ۵ زندانی مورد اشاره به گوش سایر زندانیان این بند می رسید.

□
شاهدان عنوان می نمایند تا ساعت ۴ صبح حداقل دو بار افرادی با هویت های نامعلوم در معیت نماینده دادستان به سلول های زندانیان سیاسی مراجعه کردند که در مواردی دوربین فیلمبرداری همراه آن ها مشاهده شده است اما از شرح موقوف و دیالوگ های صورت گرفته کماکان اطلاعی در دست نیست.

□
حدود ساعت چهار صبح روز ۱۹ اردی بهشت ماه، حداقل ۲۵ تا ۳۰ مامور با فرماندهی فردی به نام "کورگل" برای انتقال زندانیان به پای چوبه های دار در بند ۲۴۰ این زندان حاضر شدند.

□
در این هنگام فرزند کمانگر به عنوان یکی از ۵ زندانی سیاسی در آستانه ی اعدام، که تعدادی شکلات به همراه خود داشت، به سربازان حاضر شکلات تعارف می کند که با برخورد توهین آمیز فردی به نام "انارکی" از مسولان تیم حاضر روبه رو می شود و سرانجام پس از بحث و جدل با دخالت تعداد دیگری از مسولان حاضر اجازه توزیع شکلات ها را بین چهار زندانی سیاسی دیگر می یابد.

□
سرانجام زندانیان پس از دستبند و پابند شدن به سمت محوطه اصلی زندان اوین مابین درهای اول و دوم منتقل می شوند. این در حالی بود که فرهاد وکیلی و فرزند کمانگر هر دو از مشکل جسمی حاصله از شکنجه های سابق در زمان راه رفتن در رنج بودند.

□
در محدوده محوطه اصلی جنب پارکینگ موتوری این زندان، محل اعدام پیش تر آماده شده بود؛ و زندانیان بدون مقدمه بر روی نیمکت های حاضر برده شدند.

□
دقایقی پیش از اجرای حکم در حالیکه دو دوربین فیلمبرداری از جزییات اجرای حکم تصویربرداری می کردند، تعدادی از زندانیان خواستار باز کردن دستبند یا پابند خود و اجازه انداختن طناب به گردن خود به عنوان آخرین خواسته شدند که با توهین مسولان حاضر اقدام به شعار دادن و پاسخگویی نموده و هم چنین به سرود خوانی جمعی پرداختند. (با توجه به عدم اطلاع شهود از زبان کردی، تاکنون تنها مشخص شده است، یکی از سرودهای سرداده شده سرودی است کردی به نام ای رفیق یا احتمالاً ای رقیب)

□
در حالیکه زندانیان حاضر به سکوت نبودند، قبل از ساعت ۵ صبح روز

۱۹ اردی بهشت ماه ۱۳۸۹ حکم اعدام ۵ زندانی سیاسی بدون طی کمترین روال قانونی و انسانی در محوطه زندان اوین به اجرا در آمد.

پس از اجرای حکم و پایین آوردن پیکرها و معاینه پزشکی توسط فردی به نام "شاه ویسی"، اجساد به محل نامعلومی منتقل شده و تاکنون نیز دستگاه قضایی-امنیتی از تحویل دادن پیکرها به خانواده ها بر خلاف حداقل موازین حقوقی و انسانی خودداری نموده است.

کالبدشکافی یک جنایت انتشار اسناد در رابطه با اعدام ۵ زندانی سیاسی

کالبدشکافی جنایت صورت گرفته توسط دستگاه امنیتی حکومت ایران در طی روزهای اخیر با اعدام ۵ زندانی عقیدتی به نامهای مهدی اسلامیان، فرهاد وکیلی، علی حیدریان، فرزاد کمانگر و شیرین علم هولی که از کمترین و جاهت قانونی برخوردار نبوده، نیاز به پردازشی گسترده دارد که «مجموعه فعالان حقوق بشر در ایران» قصد دارد به صورت مرحله ای همراه با اسناد خود نسبت به آن اقدام کند.

هر چند این مجموعه، اسناد خود را به سازمانهای زیربند در خصوص مجموع موارد نقض حقوق در این پرونده ارائه نموده است، اما با باور به جایگاه افکار عمومی و لزوم شفاف سازی و پاسخگویی مستدل حداکثر توان خود در تشریح غیرحقوقی بودن این پرونده را به کار خواهد بست، در اولین قدم این مجموعه نیاز می بیند به بررسی موضوع اتهام و روند دادرسی اولیه پردازد، در تمامی اسناد موجود منجمله مدعیات وکلا و خود زندانیان و حتی اسناد رسمی، اتهام سه بازداشت شده عضویت در حزب کارگران کردستان ترکیه موسوم به پ.ک.ک است که حزبی کردی در حوزه جغرافیایی کردستان کشور ترکیه است و سالهاست بر علیه دولت ترکیه فعالیت می کند است نه عضویت در حزب حیات آزاد کردستان (پژاک) که با دولت ایران در ستیز است.

بر فرض صحت اتهام عضویت در حزب پ.ک.ک باید در نظر داشت که رهبری این حزب مخالف دولت ترکیه در تاریخ ۲۶ اسفند ۷۷ توسط دولت آن کشور دستگیر و نهایتاً به حبس ابد محکوم شد! اما در ایران با اینکه این حزب فعالیتی بر علیه دولت ایران ندارد اما بر اساس آنچه که فرزاد کمانگر آن را پیشکشی سیاسی می خواند سه زندانی متهم به عضویت در این حزب اعدام شدند!

فارغ از تمامی موارد نقض حقوق و مغایر با اصول انسانی منتهی به

مرگ زندانیان در این پرونده، رسانه های دولتی ایران پس از اجرای احکام اعدام و در موضوع اطلاع رسانی اتهام این افراد را دگرگون کرده و آنان را به عضویت در حزب حیات آزاد کردستان (پژاک) که با دولت ایران در ستیز است متهم کردند، برای مجموعه قابل فهم نیست وقتی که روند بازداشت، محاکمه، پرونده سازی و نهایتاً اجرای حکم بر پایه اتهامات غیرواقعی شکل گرفته است، چرا همان اتهامات بی اساس از سوی حکومت ایران در زمان خبری شدن باز به موضوع کذبی دیگر برمیگردد.

اتهام عضویت در حزب پژاک بارها از سوی متهمان و سپس حزب مذکور با نگارش نامه و اطلاعیه رد شد بود. برای اثبات این ادعا کافی است به بیانیه شماره ۲ - مورخ ۲۷ خرداد ۸۷ مجموعه فعالان حقوق بشر در ایران توجه شود، در قسمتی از این بیانیه آمده بود :

“آقای علیرضا جمشیدی در کنفرانس مطبوعاتی روز سه شنبه مورخه 7/3/87 اظهاراتی را در مورد پرونده فرزاد کمانگر و دو فعال سیاسی دیگر بیان نمودند که با تیتراهای دیگری نیز از سیمای جمهوری اسلامی پخش گردید . در این رابطه این مجموعه لازم میدانند ضمن اعتراض به اطلاع رسانی غیر مستند آقای جمشیدی نکاتی چند را جهت تنویر افکار عمومی اعلام نماید .

دو سال از دستگیری فرزاد کمانگر و دو نفر از فعالین سیاسی به نامهای علی حیدریان و فرهاد وکیلی میگذرد که در شعبه 30 دادگاه انقلاب تهران به اتهام عضویت در حزب پ.ک.ک (حزبی متعلق به کردستان کشور ترکیه) به اعدام محکوم شدند و آقایان حیدریان و وکیلی نیز هر کدام بعلاوه اعدام به ده سال زندان محکوم گردیدند. این سه نفر در مردادماه 85 دستگیر شده و به مدت 5 ماه در بازداشتگاه 209 اوین بدون تفهیم اتهام ، اجازه داشتن وکیل ، اجازه ملاقات و تلفن به خانواده بسر برده اند . سپس در 18 دی ماه 85 به بازداشتگاه اطلاعات کرمانشاه منتقل گردیدند ، نامبردگان بیش از دوماه در این بازداشتگاه به سر بردند بدون تفهیم اتهام و حتی وجود کوچکترین امکانی از ملاقات با خانواده و داشتن وکیل و در سایه نقض حقوق انسانی زیر شدیدترین شکنجه ها قرار گرفتند (متن رنجامه فرزاد کمانگر)، مدیرکل اداره اطلاعات کرمانشاه (آقای کریمی) در تاریخ 19 تیرماه 86 در اظهار نظری غیرمسئولانه در کنفرانس خبری درباره هویت عوامل بمبگذاری در “اردیبهشت ماه 85 فرمانداری کرمانشاه” اظهار میدارد “این سه نفر از اعضای پژاک بودند که دستگیر شده اند و ده کیلو مواد منجره از آنان کشف شده که پرونده آنان در حال طی مراحل

قضائی است “(روزنامه همشهری همان تاریخ) این اظهارات بیشتر برای فریب افکار عمومی ، پنهان کردن وضعیت وخیم بازداشتگاه کرمانشاه ، توجیح اعمال غیرقانونی ماموران امنیتی و سرپوش گذاشتن بر پرونده انفجارهای کرمانشاه از سوی این مقام مسئول صورت گرفت .

دو هفته بعد از این اظهار نظر هر سه متهم با حضور در شعبه 14 بازپرسی ویژه امنیت در تهران از اتهام عضویت در پژاک تبرئه شدند و پرونده آنان به اتهام عضویت در پ ک ک به شعبه 30 دادگاه انقلاب تهران ارسال شد .

شعبه ۳۰ دادگاه انقلاب خود را با توجه به اینکه هیچیک از متهمین در تهران جرمی مرتکب نشده اند فاقد صلاحیت دادرسی اعلام نمود و پرونده به شهرستان سنندج ارسال گردید . متهمان بدون اتهام جدیدی مجدداً دوماه در سلولهای انفرادی اداره اطلاعات سنندج به سر بردند (فرزاد کمانگر در این مرحله از بازداشتگاه طی نامه ای از شکنجه خود خبر داد) . پرونده آنان در شعبه 1 دادگاه انقلاب سنندج مفتوح شد اما با توجه به اینکه متهمین هیچگونه جرمی در کردستان مرتکب نشده اند و بعلت عدم وجود مدارک و مستندات دال بر عضویت در پ ک ک پرونده به دیوان عالی و سپس دوباره به دادگاه انقلاب تهران ارسال میگردد ، پرونده در شعبه 30 دادگاه انقلاب طی جلسه ای نمایشی بدون حضور نماینده دادستان ، هیئت منصفه ، حتی بدون اجازه صحبت متهمین با وکلای خود در دادگاهی برای هر نفر به مدت پنج دقیقه به اتهام عضویت در پ ک ک همگی به اعدام محکوم شدند و علی حیدریان و فرهاد وکیلی نیز هر کدام علاوه بر اعدام به ده سال زندان نیز محکوم گردیدند . هرچند متهمین اعلام میدارند که بازجوهای اطلاعات در بدو دستگیری بارها اعلام نمودند که به حکم اعدام محکوم خواهند شد.

به گواه تمامی مستندات و به گفته وکیل فرزاد کمانگر ، ” نامبرده از تمامی اتهامات تبرئه شده و در کیفرخواست و حکم صادره نهایی اتهامی دال بر بمبگذاری یا حمل مواد منفجره در هیچ مکانی وجود نداشته است ” و حکم اعدام نامبرده تنها مربوط به عضویت در حزب پ ک ک بوده است . جای تعجب است اکنون پس از دو سال صحبت از بمب گذاری در کدام دانشگاه بوده است (تیتراخبار سیمای جمهوری اسلامی در روز مذکور) که حتی بازجوهای اطلاعات نیز از آن بی خبر بوده و سئوالی ننموده اند؟

موضوع دیگر این است که در حال حاضر دهها عضو رسمی پ ک ک (یک حزب مربوط به کردستان کشور ترکیه) در زندانهای جمهوری اسلامی هستند . کدامیک از آنان محارب شناخته شده اند و چگونه است پ ک ک در

دادگاهی محارب باشد و در دادگاهی دیگر خیر .

در مجموع این اظهار نظر عامدانه غیرمسئولانه آقای جمشیدی شبیه اظهار نظر فاتحانه مدیر کل اداره اطلاعات کرمانشاه میباشد که در آن مقطع به خاطر رفع مسئولیت و سرپوش گذاشتن پرونده بمبگذاری فرمانداری کرمانشاه همین سه نفر را از اعضا پژاک و عوامل بمبگذاری معرفی نموده اما چند روز بعد از آن دادگاه تهران نامبردگان را از عضویت در پژاک و بسیار اتهامات دیگر تبرئه مینماید . حال چگونه است آقای جمشیدی با همان شیوه اداره کل اطلاعات موردی را مطرح میکند که اصلاً در پرونده موجود نمیباشد .”

علاوه بر وکلا، همینطور فرزاد کمانگر بعنوان یکی از متهمان این پرونده با انتشار حداقل دو نامه مشخص به پاسخگویی در این رابطه اقدام نمود. وی در نامه ای به ریاست قوه قضاییه در بهمن ماه ۱۳۸۸ چنین می نویسد :

- در جلسه هفت دقیقه ای در شعبه ۳۰ دادگاه انقلاب تهران در کمال ناباوری از قاضی پرونده شنیدم که :”وزارت اطلاعات خواستار اعدام شماست ، بروید و آن ها را راضی کنید.”

- قبل از جلسه دادرسی ، اینجانب از کلیه اتهامات میرا شناخته شده و این بار با اتهام جدید عضویت در حزب پ.ک.ک. در جلسه مذکور محکوم به اعدام گردیدم . با تأسف حکم مذکور در دیوان عالی کشور بدون توجه به انواع و اقسام امور خلاف قانون آیین دادرسی کیفری که بروز آن در پرونده محرز و متقن است ، تأیید گردید.

- پس از مدتی بر اثر اعتراضات مردمی که در مرداد ماه ۸۷ به خاطر اعتراض به حکم اینجانب ، دوباره در بازداشتگاه ۲۰۹ تهران بهمدت ۵ ماه دیگر تحت بازجویی مجدد قرار گرفتم و در کمال شگفتی رویکرد کلی بازجویان و کارشناسان وزارت اطلاعات با عملکرد سابق تناسب معکوس داشته است و در حالیکه با شواهد و قراین بسیار و بازجویی های جدید برای کارشناسان پرونده مشخص شده بود که عضو هیچ حزب و سازمانی نبوده ام، به اینجانب اعلام نمودند با توجه به شرایط جدید حاکم بر پرونده از خانواده، دوستان و همکاران بخواهید که مبادا مورد سوء استفاده قرار بگیرند، چرا که اساساً شما عضو هیچ حزب و گروهی نبوده اید که اکنون کسی بخواهد با موج سواری سیاسی از پرونده بهره برداری مصادره به مطلوب بنماید.

همینطور بعنوان سندی دیگر باید به نامه ^۶ طلب عفو از چه و به که ^۶

آقای کمانگر، منتشر شده در سال ۱۳۸۷ اشاره داشت که نامبرده ضمن رد تقاضای عفو به صورت تفصیلی به برشمردن موارد متعدد نقض حقوق خود و بی اساس بودن اتهامات و همینطور چگونگی صدور حکم می پردازد. وی در قسمتی از این نامه می نویسد :

- در خلال دوره 16 ماهه در کارخانه متحول سازی وزارت اطلاعات و بعد از اعزام از کرمانشاه به تهران دفعتاً و طی یک عملیات محیرالعقول عناوین اتهامی قبلی اینجانب نظیر عضویت در حزب پزاک ، حمل مواد منفجره ، اقدام به شروع بمب گذاری و حتی بمبگذاری از نامه اعمال من محو شده و اتهام خلق الساعه جدیدی به نام عضویت در حزب کارگران کردستان ترکیه؟!!! برایم تجویز شد . البته بنا به عادت مافی السبق بدون هیچگونه مستند و مدرکی ، حتی جعلی و ظاهری

در این رابطه با توجه به شرایط و اعتراضات جاری، این مجموعه لازم دید تا با انتشار فایل صدایی از فرزاد کمانگر بعنوان یکی از اسناد خود در ارتباط با این پرونده و حقوق نقض شده از شهروندان اعدام شده به تنویر افکار عمومی مبادرت کند.

مجموعه فعالان حقوق بشر در ایران معتقد است نظر به فرآیند 4 ساله اطلاع رسانی وکلا، نامه نمایندگان مجلس شورای اسلامی، کیفرخواست صادره، و مدعیات متهمان به خوبی روشن است که اتهام این افراد در زمانهای مختلف اشکال متعددی یافته است و نهایتاً آن اتهامی که دولت ایران در رسانه های خود در خصوص سه تن از اعدام شدگان ۱۹ اردیبهشت اعلام کرد کاملاً با مکتوبات و حکم صادره دادگاه انقلاب تفاوت دارد.

این مجموعه با تاکید مجدد بر غیرحقوقی بودن این پرونده، امید دارد در سایه حمایت افکار عمومی و وجدانهای بیدار با اجرایی کردن استراتژی هزینه مند کردن نقض حقوق بشر برای ناقضان آن به واقعیت پایان دادن به نقض سیستماتیک حقوق بشر در ایران نزدیک شود.

دبیرخانه مجموعه فعالان حقوق بشر در ایران

۲۴ اردیبهشت ماه ۱۳۸۹

آخرین اخبار زندانیان سیاسی و مطبوعاتی

یکشنبه ۲۶ اردیبهشت ۱۳۸۹ - ۱۶ می ۲۰۱۰

شش اعدام دیگر در راهست

فرشته قاضی

منبع: روز

در حالیکه واکنش‌ها به اعدام‌های سیاسی هفته گذشته همچنان ادامه دارد، دادستان تهران از قطعی شدن حکم اعدام 6 تن از بازداشت‌شدگان وقایع بعد از انتخابات خبر داده است.

دادستان تهران در حالی از قطعی شدن حکم اعدام محسن و احمد دانش‌پور مقدم که روز عاشورا به اتفاق سه تن دیگر از اعضای خانواده و بستگان خود بازداشت و به اعدام محکوم شده بودند خبر داده است که حکم دادگاه تجدید نظر به این دو نفر و خانواده‌های آنها ابلاغ نشده و آنها از قطعی شدن احکام اعدام خود بی‌خبر هستند.

به گفته میثم دانش‌پور مقدم، پدر و برادرش اجازه داشتن وکیل نداشتند و حکم دادگاه تجدید نظر دو هفته پیش، بر اساس گفته مسئولان، به وکلای تسخیری آنها ابلاغ شده بود. وکلایی که در روز دادگاه با موکلان خود روبرو شده بودند و پس از آن هم هیچ‌گونه ارتباطی با موکلان و خانواده‌های آنها نداشته‌اند؛ تمام تلاش خانواده برای ارتباط با این وکلا و آگاهی از حکم دادگاه تجدید نظر هم بی‌فایده بوده است.

میثم دانش‌پور به "روز" گفته است که دکتر شریف، وکالت مادر و دو تن از بستگان او را بر عهده گرفته اما وقتی برای اعلام وکالت پدر و برادرش به دادگاه مراجعه کرده وکالت او را نپذیرفته و گفته‌اند حکم دادگاه تجدید نظر صادر شده و نیازی به وکیل نیست.

حکم اعدام مطهره بهرامی حقیقی، ریحانه حاج ابراهیم دباغ و هادی قائمی نیز که به اتفاق محسن و احمد دانش‌پور مقدم به اعدام محکوم شده بودند از سوی دادگاه تجدید نظر نقض شده و به حبس تغییر یافته است. در برابر حکم اعدام عبدالرضا قنبری، معلم و جعفر کاظمی، محمد علی حاج آقایی و محمد علی صارمی، دیگر بازداشت‌شدگان وقایع بعد از انتخابات قطعی شده است.

ارسالان ابدی و محمد امین ولیان اما از اتهام محاربه تبرئه و حکم

اعدام آنها نقض شده است. ولیان از سوی شعبه ۵۴ دادگاه تجدید نظر استان تهران، به سه سال و نیم حبس تعزیری و پرداخت سه میلیون ریال جزای نقدی محکوم شده است.

برگزاری جلسه دوم دادگاه محمد یوسف رشیدی، دانشجوی سوسیالیست پلی تکنیک

پنجشنبه ۲۳ اردیبهشت ۱۳۸۹ - ۱۳ می ۲۰۱۰

کمیته گزارشگران حقوق بشر - جلسه دوم دادگاه رسیدگی به اتهامات محمد یوسف رشیدی، دانشجوی سوسیالیست پلی تکنیک، ظهر دیروز در شعبه ۲۶ دادگاه انقلاب تهران برگزار شد. در این جلسه که به ریاست قاضی پیرعباسی برگزار شد، اتهام این دانشجو، «فعالیت تبلیغی علیه نظام اسلامی از طریق ارتباط با گروه‌های معاند» و «شرکت در اغتشاشات و تجمعات غیرقانونی» عنوان شد. رشیدی با تایید اظهارات خود در بازجویی‌ها و بازپرسی بار دیگر اتهامات خود را رد کرد.

در این جلسه همچنین وکلای این دانشجو، مریم دارایی و امیرسالار داوودی درخصوص ارتباط متهم با سازمان مجاهدین خلق، از وی دفاع کرده و عنوان داشتند «هیچ سند و مدرکی دال بر این اتهام وجود ندارد.» وکلا همچنین اظهار داشتند در جریان رخدادهای اخیر «هیچ‌گونه همکاری از سوی موکل با سازمان مجاهدین خلق صورت نگرفته است.»

در خصوص شرکت در تجمعات، وکلا با استناد به دفاعیات موکل در بازپرسی، شرکت وی در راهپیمایی‌های روز قدس و سیزده آبان را با توجه به اینکه این راهپیمایی‌ها قانونی بوده و هرساله برگزار می‌شده و فعل مجرمانه‌ای از سوی متهم در این راهپیمایی‌ها رخ نداده، مصداق شرکت در تجمعات و اغتشاشات غیرقانونی ندانسته و اتهام اخیر را نیز وارد ندانستند.

قاضی پیرعباسی با اشاره به حضور متهم در تجمع دانشجویان پلی‌تکنیک در مخالفت با دفن قربانیان جنگ در دانشگاه در اسفند ۸۷، اظهار داشت متهم همچنان به فعالیت‌های سابق خود ادامه داده و به نظر نمرسد وی «متنبه شده باشد.»

رشیدی در دفاع از خود، گفت: «حضور در تجمعات دانشجویی مساله‌ای است که باید در دانشگاه به آن رسیدگی شود و من به دلیل حضور در آن تجمع و سایر فعالیت‌های دانشجویی چهار ترم از تحصیل محروم و ۱۰۸ روز در زندان بوده‌ام.»

جلسه دادگاه پس از استماع دفاعیات متهم و وکلا پس از حدود نیم ساعت پایان یافت. حکم دادگاه طی چند روز آینده صادر خواهد شد. گفتنی است سقف مجازاتی که قانون برای عنوان اتهامی «فعالیت تبلیغی علیه نظام اسلامی» مقرر داشته، یک سال حبس تعزیری است. محمد یوسف رشیدی، ششم آذرماه با حکم دادرسی انقلاب شهرستان نوشهر در منزل پدری‌اش بازداشت شد. این فعال دانشجویی، ابتدا به بازداشتگاه اداره کل اطلاعات مازندران در ساری (بازداشتگاه کجویی) منتقل شده و سپس به زندان اوین انتقال داده شد.

این فعال دانشجویی در شام‌گاه ۲۴ اسفند با تودیع وثیقه ۵۰ میلیون تومانی آزاد شد.